

11th International Conference on Language , Literature , Culture and History Studies

جلوه هایی از عرفان در کیمیای سعادت

سید پوریا پورحسینی تفت

رشته: الهیات و معارف اسلامی

استاد: دکتر غلامرضا هاتفی اردکانی

دانشگاه: دانشگاه فرهنگیان

پرديس: پردیس شهیدان پاکثراد

استان: یزد

بهار ۱۴۰۱

چکیده

از آنجا که غایت و نهایت و مقصد همه صوفیان و عارفان از آن همه ورع و زهد و تحمل سختی ها، رسیدن به حقیقت مطلقه و ارتباط با مبدا هستی بوده، و تحقق این امر جز از طیق شهود و درون بینی و اشراق امکان پذیر نبوده است؛ در طول قرون گذشته عرفان به عنوان شاخه ای از معرفت بشری صحنه تعاملی افکار و تعارض هایی بوده است. این مقاله سعی دارد به طور اجمالی به عرفان و جلوه های آن، در کیمیای سعادت بپردازد. برای این منظور ابتدا به کیمیای سعادت و وضعیت تالیف آن پرداخته شده و سپس تصوف و عرفان در کیمیای سعادت مورد بحث قرار گرفته و در پایان مشاهیر عرفا معرفی شده اند. این پژوهش که به شیوه کتابخانه ای و تحلیل محتوا نگاشته شده؛ رهیافتی است به اهمیت موضوع عرفان در کیمیای سعادت و ظرفیت های ادبی غزالی که می تواند احیاگر برجستگی های اخلاقی و فضیلت های فراموش شده قرن پنجم هجری قمری نیز باشد.